

ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ
10ο ΕΤΟΣ
ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΟΝΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ
Κ. ΓΕΡΑΚΑΡΗ 6 - Τηλ.: 36 467
453 33 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1994, Αρ. Φύλλου 63.

ΜΕΓΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

Ο ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΗΣ ΙΕΡΟΜΕΝΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ

Παρουσιάζει ο καθηγητής Θανάσης Δρούγιας

Η πίστη στον άνθρωπο και η Πίστη για την Πίστη, έχουν τεράστια διαφορά: αυτό κατάφερε ο δικός μας παπάς.

Αφιέρωσε τη ζωή του - ΔΥΝΑΜΙΚΑ στην προσφορά, στην ΑΓΑΠΗ - ΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ στο συνάνθρωπο με πάμπολλες αποδείξεις που ο ίδιος αποφεύγει επιμελώς να δείξει κι' αυτό τον ανεβάζει ΑΚΟΜΗ ψηλότερα στη συνείδηση του κόσμου και στην ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ.

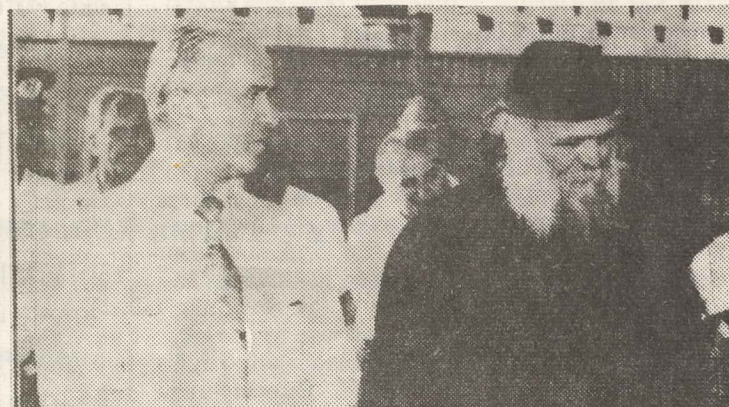
Συγκρατημένος κι εγώ, μπορώ να πω, πως θα

ήταν ευτύχημα αν ο Παπαθανάσης αποτελούσε παράδειγμα προς μίμηση: πάντως ημείς - οι συγχωριανοί και φίλοι του καμαρώνουμε και του ευχόμαστε, υγεία και δύναμη, να συνεχίσει τη δημιουργικότητά του προς το καλό όλων και την αξία της χριστιανοσύνης.

Η συνέχεια από πρόσφατη Δημοσίευση στον Ηπειρωτικό ΑΓΩΝΑ

Συν. στις σελίδες 4 και 5

Ένας ρασοφόρος επαναστάτης...

Γήπεδο Ιωαννίνων. Αγώνας για φιλανθρωπικό σκοπό μεταξύ παλαιμάχων ΠΑΣ Γιάννινα και ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ Δ/σης Ιωαννίνων. Ο Παπα-Θανάσης της Δουραχάνης πανταχού παρών. Η ζωή και η πορεία του κατά κόσμον Σωτήρη Χατζή όπως την αφηγήθηκε ο ίδιος στον «Η.Α.».

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΜΕΝΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

ΓΡΑΦΟΥΝ:

1) ο καθηγητής
Παντούλας Μιχάλης
για τη Βοβούσα

2) η οδοντίατρος
Θεοδούλου - Γούσια Τζέννη
για τη Λαϊστή

Στη Βοβούσα ένα Σαββατοκύριακο
του Σεπτέμβρη...

Στο μαγαζί του Σπύρου Γοργόλη (Βοβουσιώτη γιατρού) έγινε η συνάντηση με το Χρόνη Δρούγια. Εντελώς τυχαία. Είχα ακούσει πολλά γι' αυτόν, από γονιστούς και φίλους, αλλά μέχρι τότε δεν είχε τύχει να τον γνωρίσω προσωπικά. Η κουβέντα μαζί του δεν μπορούσε παρά να είχε σαν θέμα τη Βοβούσα. Το μεγάλο του έρωτα. Για τα ήθη και τα έθιμά της. Τα τραγούδια και τις συνήθειες. Τυς ανθρώπους και τη φύση. Να σου μιλάει ο Χρόνης Δρούγιας άπειρες ώρες για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της Βοβούσας κι εσύ να κρέμεσαι από τα χείλη του.

Το να αποφασίσει, λοιπόν, κανείς να επισκεφτεί τη Βοβούσα μετά από μια τέτοια κουβέντα ήταν μια εντελώς φυσιολογική εξέλιξη. Την Παρασκευή 2.9.94 η κουβέντα και το Σάββατο 3.9.94 μια ομάδα φίλων να 'μαστε στο χωριό για το Σαββατοκύριακο. Το σπίτι του Γιώργου Χατζή στάθηκε πολύ μεγάλο - και κυρίως πολύ ζεστό - χάρη στη Χρυσάνθη Χατζή και το σύζυγό της Βασίλη Γαλανό, γαμπρό Βοβουσιώτη που φαίνεται πως αγάπησε τη Βοβούσα περισσότερο από την ιδιαίτερη πατρίδα του την Εύβοια, για να χωρέσει τριάντα τόσους νομάτους - μικρούς και μεγάλους - στα δωμάτιά του.

Βέβαια, το να περιγράψει κάποιος με λόγια τη διαδρομή προς τη Βοβούσα απλώς θα επαναληφθεί. Και το χειρότερο θα αδικήσει με την περιγραφή του το μεγαλείο και τη μαγεία της φύσης. Μια φύση που έδωσε σε τούτη την περιοχή τον καλύτερο εαυτό της, άσχετα αν το επίσημο ελληνικό κράτος εξακολουθεί - εντελώς μίξερα - να αγνοεί ακόμη και σήμερα τον τόπο και τους ανθρώπους του.

Ονειρεμένη, λοιπόν, η διαδρομή κι η Βοβούσα να στέκει στις κορφές της Πίνδου αρχόντισσα αληθινή με τα πανέμορφα σπίτια της, το ποτάμι και το γεφύρι του, μα προπάντων με τους καλόκαρδους και ζεστούς ανθρώπους της.

Το γλέντι το βράδυ του Σαββάτου στο μαγαζί του Σαρακατσιάνου κράτησε μέχρι τα μεσάνυχτα, παρότι με απόδημους Βοβουσιώτες, ορειβάτες κι άλλους επισκέπτες του χωριού. Τα εδέσματα προκλητικά. Το κρασί νόστιμο και το τσίπουρο να μοσκοβολάει σταφύλι. Κι ο ύπνος γλυκός κι ανάλαφρος δίπλα στον Αώο να σε ανουρίζει αλονυχτίς με το ήρεμο καλοκαιριατικό φύσημα των νεράν του.

Την Κυριακή το μεσημέρι μας περίμενε μια αποκάλυψη. Επισκεπή στο ξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής. Διαδρομή μέσα σε ένα τούνελ από βελανιδιές, πένικα και γραβα, που εναγωνίζονταν πιο πρώτο θα αγγίξει τον ουρανό. Φύση ονειρεμένη, που ο Βοβουσιώτης τη σεβάστηκε εκατοντάδες χρόνια τώρα και την άφησε ανέγγιχτη κληρονομιά στις νεότερες γενιές. Μόνη απέμβαση τα στοιχεία της φύσης: οι κεραυνοί που αυλακώνουν τους κορμούς και τα σπασμένα κλωνάρια απ' το χιόνι και τους δυνατούς αέρες. Ευλογημένος τόπος!!!

Πρώτη δουλειά να ανάψουμε τα καντήλια στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, μιας αγίας που η σχέση της με τους Βοβουσιώτες περιέχει όλα τα στοιχεία της λατρείας και του απόλυτου σεβασμού. Ας και της έφτιαξαν την εκκλησία της εκεί ψηλά, γιατί της είχαν εμπιστοσύνη πως το καθημερινό της αγνάπημα προς το χωριό θα ήταν ταυτόχρονα και βλέμμα προστασίας. Η Αγία Παρασκευή είναι για τη Βοβούσα ο φύλακας άγγελός της.

Στην αυλή της εκκλησίας, όπου τη μέρα της γιορτής της οι Βοβουσιώτες τραγουδούν τα τραγούδια που είναι αφιερωμένα σ' αυτήν, στρώσαμε το μεσημεριανό τραπέζι, δίπλα στη βρύση που με το τρεχούμενο πεντακάθαρο νερό της, ήταν έτοιμη να μας βοηθήσει να χωνέψουμε το παραπάνω φαί. Και μετά η θλίψη της επιστροφής...

Όμως, ένα Σαββατοκύριακο στη Βοβούσα φαίνεται πως είναι ικανό να σε γεμίσει με δύναμη και κουράγιο για ν' αντιμετωπίσεις την πραγματικότητα και το άγχος του σημερινού τρόπου ζωής. Και, κυρίως, να σε γεμίσει με αισιοδοξία, γιατί διαπιστώνεις ότι υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που αντιστέκονται στο σύγχρονο «πολιτισμό» μας, έναν πολιτισμό που όλο και περισσότεροι ντρέπονται να του αφήσουν κληρονομιά στις νεότερες γενιές.

Μιχάλης Παντούλας
Φιλολόγος
(και αθεράπευτα φίλος
της Βοβούσας)

ΣΧΟΛΕΣ
ΕΓΝΑΤΙΑ
αναγνωρισμένες από το κράτος

ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 10 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ. 20.630

Εντυπώσεις από τη Λαϊστή

Τα πρώτα μου ακούσματα για τη Λαϊστή ήταν στην ηλικία που τα παιδιά απαιτούν από τις γιγαντιές τους ιστορίες και παραμύθια. Της γιγαντιάς μου, η ιστορία που αγαπούσε να διηγείται πιο πολύ, ήταν η εμπειρία της σαν δασκάλας στη Λαϊστή σε ηλικία 16 ετών, στις αρχές του αιώνα. Θυμόταν πόσο κοπιαστικό ήταν το ταξίδι με ζώα από τα Γιάννενα στο χωριό μαζί με άλλους δασκάλους που πήγαιναν σε διάφορα χωριά της περιοχής, πέρα απ' αυτό όμως πάντα έλεγε πόσο μαγευτική ήταν η φύση εκεί πάνω και πόσο καλά της είχαν φερθεί οι κάτοικοι του χωριού τον ένα χρόνο που έμεινε.

Τα χρόνια όμως περνούν, οι δραστηριότητες και οι ανάγκες της ζωής απωθούν τα παιδιά μας βιώματα σε κάποια άκρη της ψυχής μας, πάντα όμως τα κουβαλάμε μέσα μας έτοιμα να βγουν στο προσκήνιο σε κάθε ευκαιρία. Η Λαϊστή μου ξεπήδησε ξαφνικά την ημέρα που πήγα να πιάσω δουλειά και έμαθα με μεγάλη μου ευχαρίστηση πως η κυρία Μαρίκα που θα ήταν η στενή μου συνεργάτιδα ήταν πατριώτισσά μου. Ηπειρώτισσα και μάλιστα από τη Λαϊστή. Από εκεί και πέρα άκουγα καθημερινά για το χωριό και όπως η σχέση μας πολύ σύντομα εξελίχθηκε από συναδελφική σε καθαρά αδελφική είχα και μια μόνιμη πρόσκληση να το επισκεφτώ. Φέτος το καλοκαίρι επιτέλους ήλθε η ώρα. Σ' ένα πολύ σύντομο ταξίδι στα Γιάννενα μεζι με τον άνδρα μου βάλαμε στο πρόγραμμα και μια εκδρομή στη Λαϊστή. Ξεκινήσαμε νωρίς το πρωί και γω, που αγαπώ με πάθος την ιδιαίτερη πατρίδα μου, ένοιωθα για άλλη μια φορά όλη τη συγκίνηση, του ενθουσιασμού και τη χαρά που νοιώθω κάθε φορά που βρίσκομαι ανάμεσα στα Ηπειρώτικα βουνά. Τα Ζαγόρια είναι ένας μαγευτικός τόπος που ξέρει να λείει πολλά σε όσους έχουν την ευαισθησία να τα ακούν. Όσο προχωρούσαμε η φύση γινόταν όλο και πιο όμορφη. Πανέμορφα, γραφικά τα χωριά, σε πλήρη αρμονία με το περιβάλλον, με μια αρχοντιά που την οσμίζεσαι παντού. Καπέσοβο, Τσεπέλοβο, Σκαμνέλη και πέρα από κει η μαγεία του Γυφτόκαμπου, η αποθέωση της φύσης. Τα ποιήματα του Κρυστάλλου που διάβαζα από παιδί όρμησαν και με πλημμύρισαν σαν ορμητικό ποτάμι. Δάσος πυκνό από πολύ ψηλά δέντρα, πρεμία και αγκαλιάση ψυχής και πραγματική επικοινωνία με τον Υψιστό. Ωραία πανέμορφα μέρη που αξίζει να τα επισκεφθεί κανείς, που είναι δίπλα μας και δεν τα ξέρουμε και πολλοί από μας τα ψάχνουμε σε ξένες χώρες.

Συν. στη σελ. 2

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΒΟΥΣΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΟΛΛΑΣ

Του Θαν. Δρούγια

Δεν χρειάστηκε να διαβάσω τις κριτικές ή να εμβαθύνω στα γραφόμενα του αγαπητού μας Δημήτρη: είχα ζήσει στο σπίτι τους - φιλοξενούμενος, του κ. Θανάση και της κυράς Σεβαστής και γνώρισα από κοντά και είχα διαπιστώσει από τα μικρά του χρόνια το ταλέντο του και την στοχαστική του οντότητα. Ο Δημήτρης, έχει και μικρότερο αδερφό τον Γιώργο που είναι καθηγητής Αγγλικών: να τους χαίρονται οι γονείς τους και να καμαρώνουμε εμείς οι φίλοι κι οι συγχωριανοί. ΑΠΟΔΕΙΞΗ: το δάσος, τα τρεχούμενα νερά, τα κελαϊδίσματα των πουλιών, η απλότητα ΓΕΝΝΟΥΝ.

Συν. στη σελ. 2

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΜΕΝΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Συν. από τη σελ. 1

Γράφει η οδοντίατρος
Θεοδούλου - Γούσια
Τζέννη

Τί κρίμα όμως! Ξαφνικά η άσφαλτος τελείωσε! Για 14 χιλιόμετρα μέχρι τη Λαϊστά ο δρόμος είναι κοματόδρομος. Πραγματικά αναρωτηθήκαμε είναι τόσο δύσκολο να βρεθούν τα χρήματα για αυτό το μικρό κομμάτι του δρόμου; Αυτό τα χωριά ουσιαστικά ζουν μόνο το καλοκαίρι με ελάχιστους μόνιμους κατοίκους το χειμώνα ενώ θα μπορούσαν, με την κατάλληλη υποδομή να αποτελέσουν κέντρα χειμερινών διακοπών και σπορ. Ομολογώ, ο κοματόδρομος μας χάλασε λίγο το κέφι. Ξαφνικά σε μια στροφή είδαμε απέναντί μας στην πλαγιά τη Λαϊστά και σε λίγο μπήκαμε στο χωριό. Στην πλατεία ρωτήσαμε για το σπίτι της Μαρίας και του άνδρα της του κ. Χρόνη Δρούγια που όλοι τον αποκαλούν ζεστά και οικεία «Μπαρμπα Χρόνη». Ο μπαρμπα Χρόνης είναι από το γειτονικό χωριό Βοβούσα όμως αγαπάει όλη την περιοχή και τα χωριά με πάθος και αγωνίζεται γι' αυτά. Ανταρώσαμε αυτούς τους ανθρώπους με πραγματική χαρά στο θαυμάσιο σπίτι τους που πριν μπει ακόμη στο κατώφλι που σε πιάναν οι μυρωδιές από τη μύτη. Οι μυρωδιές από τα λουλούδια του κήπου, από τη Ζαγορίσια πίτα που είχε μπει στο φούρνο και από εκεί η αγάπη που έχει κι αυτή τη δική μας μυρωδιά. Μέχρι να ψηθεί η πίτα ο μπαρμπα Χρόνης μας πήγε μια βόλτα μέχρι το εκκλησάκι του Αγίου Χαράλαμπος στο οποίο το ζευγάρι έκανε δωρεά ωραία πέτρινη βρύση και ανακαίνισαν τον ναό. Το εκκλησάκι βρίσκεται σε προνομιούχο θέση σε ύψωμα και έχει και κίосκ

με παγκάκι απ' όπου βλέπετε όλη την περιοχή καταπράσινη, δασωμένη και απέναντι τον επιβλητικό όγκο της Τύμφης. Ανάψαμε το κεράκι μας ήπιαμε κρύο νερό και καθήσαμε να ξεποστάνουμε και να απολαύσουμε τη θέα. Στο κίосκ ήταν και μια άλλη συντροφιά που μας πρόσφερε και νοστιμιότατα άγρια σταφύλια. Στο δρόμο του γυρισμού για το σπίτι μου εκκίνησε την περιέργεια ένα μικρό νοικοκυριό αφημένο στην άκρη του δρόμου, που περιελάμβανε στρώματα, ρούχα, κασαρόλες, κόσκινα και ένα πολύ μεγάλο συρμάτινο κλουβί με κότες. Έμαθα πως ήταν κάποιων τουρμπάνιδων που την ημέρα εκείνη αφήναν τα ψηλά βουνά για τα χειμαδιά. Όχι όπως θυμόμουνε ενώ πριν 40 χρόνια με τα πόδια ακολουθώντας το κοπάδι αλλά με αυτοκίνητα. Γυρίσαμε σπίτι και φάγαμε με διαβόλημένη όρεξη και ωραία πίτα τους κεφτέδες τα κοτόπουλα και όλα τα νόστιμα που είχε ετοιμάσει η Μαρία μου και κατόπιν στη δροσιά της βερνίκας λέγαμε λέγαμε και σεν τελειώνουμε. Για καφέ κατεβήκαμε στις κ. Νίκης Βέη που εκείνεα σπίτι με ενοικιαζόμενα δωμάτια, πεντακάθαρα, περιποιημένα με ιδιαίτερη τουαλέτα και στο οποίο ετοιμάζει και φαγωτό. Ήταν όλα φροντισμένα με μεράκι και αγάπη και ένας χάρος ζεστός και πολιτισμένος. Αποκαιρετήσαμε τους φίλους μας με μεγάλη λύπη και πήραμε το δρόμο για τα Γιάννενα αφού υποσχεθήκαμε να ξαναπάμε του χρόνου, θεού θέλοντος. Ενώ προσοπικά έχω μια μεγάλη επιθυμία να πάω την Άνοιξη να ξανακούσω μετά τόσο πολλά χρόνια τον κούκο. Μακάρι να μπορέσω.

Αθήνα
Σεπτέμβριος 1994

ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΟΝΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ
Υπεύθυνοι
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΑΣΙΟΣ
ΧΑΤΖΗΜΠΙΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Λογογραφικές αποστολές
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
1. ΤΕΓΟΣ ΤΕΓΟΥ
Καθηγητής Πανεπιστημίου U.S.A.
2. ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΣΤΑΣ - Ιατρός
3. ΠΕΤΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ - ΠΙΝΔΕΑΣ
4. ΝΙΚΟΛΑΣ ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗΣ - Καθηγητής

Συγγραφείς - Δημοσιογράφοι
Αρχισυντάκτης
ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ

ΕΜΠΙΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΒΟΥΣΑ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΟΛΛΑΣ

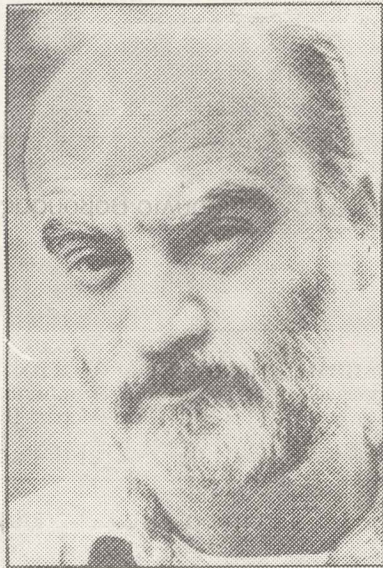
Ενας τυφλός κόσμος

Συν. από τη σελ. 1

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΟΛΛΑΣ:

Ο άνθρωπος που ξεχάστηκε

Μυθιστόρημα. Εκδόσεις
Καστανιώτη, Αθήνα 1994.
Σελ. 216. Δρχ. 2.500

Ο πεζογράφος Δημήτρης Νόλλας

Ο Μαξ Φραγκούλης επιστρέφει στην πατρίδα ύστερα από απουσία πολλών ετών. Δεν έχει καταληφθεί από νοσταλγία ούτε επιδιώκει να επανασυνδεθεί με το παρελθόν. Ο σκοπός του είναι καθαρά επαγγελματικός: η εταιρεία του, που επεκτείνει τις δραστηριότητές της από το Λονδίνο στα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη, τον στέλνει στην Ελλάδα επικεφαλής των διαπραγματεύσεων για την εξαγορά μιας χρεοκοπημένης κλωστοϋφαντουργίας. Ο Μαξ φτάνει στην Αθήνα αμέσως μετρά το δεύτερο γάμο του, φέροντας μαζί του και τη νεαρότατη γυναίκα του. Και ενόσω όλα δείχνουν έτοιμα να πάρουν τον καλύτερο δρόμο (για καλή διαγραμμή σύζυγος στο κρεβάτι και μια προβληματική επιχείρηση «στο πιάτο»), κάτι θα σπάσει από την πρώτη κιόλας στιγμή, με την άφιξη του ζευγαριού στο αεροδρόμιο. Ο Μαξ θα διακρίνει εκεί, ανάμεσα στο πλήθος, ένα πρόσωπο που θα κάνει τις υπνώττουσες ως τότε αναμνήσεις του να εκραγούν και να εισβάλλουν με τρομακτική ένταση στο παρόν: τα νεανικά του χρόνια και οι σχέσεις του με την τρομοκρατία θα συνδυαστούν με το πρόσωπο του αεροδρομίου και θα ανατρέψουν το σύμπαν.

Με κέντρο την απωθημένη ιστορία μιας προδοσίας, ο Μαξ θα χάσει - πραγματικά και συμβολικά - κάθε του κεκτημένο: θα χωρίσει ύστερα από μια κωμικοτραγική σκηνή με τη γυναίκα του, θα προσπαθήσει εις μάτην να ξεκαθαρίσει τι ακριβώς συνέβη με τον άνθρωπο που πρόδωσε (τον ίδιο που είδε σαν φάντασμα στο αεροδρόμιο) και θα πιαστεί ανήμπορος (αγγίζοντας τα όρια μιας σχεδόν φαρσικής παράνοιας) στα δίχτυα ενός μυθιστορήματος το οποίο κατά περίεργο τρόπο προαναγγέλει τη μοίρα

του. Στο τέλος θα σκοτωθεί - σαν ένα γελοίο νευρόσπαστο - με το αυτοκίνητό του, ενώ λίγο πριν από την έξοδο του βιβλίου θα μάθουμε (από το δημοσιογράφο που έχει συγγράψει το περίεργο μυθιστόρημα) ότι σε όλη τη διάρκεια αυτής της ξέφρενης κούρσας ο Μαξ Φραγκούλης κυνηγούσε μόνο σκιές.

Ο ενοχικός ή τυφλός κόσμος των κλειστών οργανώσεων, η προδοσία και η ενοχή, ο φόβος του παρελθόντος και οι παγίδες της μνήμης: τα θέματα που απασχολούν το Δημήτρη Νόλλα στον «Άνθρωπο που ξεχάστηκε» δεν εμφανίζονται για πρώτη φορά στη δουλειά του. Οι σταθεροί αναγνώστες του θα θυμούνται ανάλογες αναφορές ή καταστάσεις τόσο στο «Πέμπτο γένος» (1988) όσο και στο «Τύμβο» κοντά στη θάλασσα» (1922).

Θα θυμούνται ακόμη όσοι παρακολούθησαν συστηματικά το συγγραφέα ότι μία από τις προσφιλέστερες μεθόδους του κατά το χειρισμό των ιδιών θεμάτων είναι το διακριτικό «ανακατέμα» των αφηγηματικών ειδών, σε συνδυασμό με έναν λεπτό αλλά διαπεραστικό τόνο ειρωνείας ή παρωδίας, που υπονομεύει, «από τα μέσα» τους ήρωες, εξαρθρώνοντας αθόρυβα, τα κατ' όψιν δραματικά χαρακτηριστικά τους. Η σύγκλιση με το σημερινό βιβλίο γίνεται αμέσως φανερό και σ' αυτό το σημείο.

Η αστυνομική ίντριγκα, η αδιάκοπα κρυμμένη άκρη του νήματος των ιστοριών μυστηρίου, το παράταιρο ή παραμορφωμένο περιβάλλον των μελλοντολογικών μυθιστορημάτων (βλ. την υποβλητική περιγραφή του «Καπνεργαστασίου»), καθώς και το ιστορικού τύπου αφήγη-

μα (εν προκειμένου εντοπισμένο στα τέλη της δεκαετίας του '40) συμπλέκονται στον «Άνθρωπο που ξεχάστηκε» σ' ένα εκ προθέσεως συμπληρωματικό σύνολο, που παρωδεί εμμέσως τα συστατικά του είτε με την ελλειπτική απόδοση των επιμέρους επεισοδίων (ο θάνατος του Μαξ αφήνει εκκρεμή όλα τα ζητήματα που προέκυψαν μετά τον ερχομό του στην Αθήνα και ο συγγραφέας δεν σκοπεύει να τα συμπληρώσει) είτε - και εν τέλει τη διάλυση - ολοκλήρου του σκελετού της πλοκής και του μύθου. Εξαίρεση ενδεχομένως εδώ αποτελεί η αναφορά στην εφηβεία και στα οικογενειακά τραύματα του Μαξ, που μέει κάπως έτσι έξω από το παιχνίδι - ίσως επειδή το υλικό της δεν φορτίζεται ανάλογα, φλερτάροντας κατά διαστήματα με το συναισθηματισμό και μ' ένα είδος λανθάνοντος μελό.

Οι εξαιρέσεις, ωστόσο, επιβεβαιώνουν τον κανόνα και ο Νόλλας το δικό του. Πιστός στην τεχνική και στη θεματολογία του, ανακαλύπτει τις καινούργιες τους δυνατότητες και φέρει με άνεση εις πείρα ένα έργο το οποίο χτίζεται κομμάτι κομμάτι, για να αποδιάρθρωθεί διά μιας και χωρίς τον κραυγαλέο εντυπωσιασμό ή τις μοντερνιστικές ευκολίες που σε άλλους τείνουν ήδη να μετατραπούν σε κλισίε.

Οι νέοι άρχοντες των χωριών

Κατά τις Δημοτικές Εκλογές της

16ης Οκτωβρίου 1994 καταρτίστη-

σαν δύο συνδυασμοί και εκλέχτη-

σαν οι ακόλουθοι σύμβουλοι, οι

οποίοι και θα απαρτίσουν το Νέον

Κοινοκόν Συμβούλιο Βοβούσας.

Από την 1η Ιανουαρίου 1995 θα

αναλάβει καθήκοντα τα οποία θα

ασκήσει και για μίαν τετραετία.

Πρόεδρος θα είναι ο επικεφαλής

του πλειοψηφίσαντος συνδυασμού.

Το νέο κοινοτικό συμβούλιο

είναι:

ΒΟΒΟΥΣΑ:

1) **Δήμου Κώστας του Ιωάννου**

2) **Δρούγιας Αλέξανδρος του**

Δημητρίου

3) **Ράπτης Άγγελος του**

Σπυρίδωνα

4) **Νόλλας Ευάγγελος του**

Γεωργίου

5) **Νόλλας Στέργιος του**

Βασιλείου

6) **Βραζιλόλης Αθανάσιος του**

Μιλτιάδη

7) **Μούσιος Στέργιος του**

Χρήστου.

Η εφημερίδα «Βοβουσιώτικα»

απευθύνει θερμά συγχαρητήρια σε

όλους τους εκλεγέντας και τους

εύχεται καλή επιτυχία στο έργο

τους και η τετραετία να καλύψει ότι

άφησε αναπλήρωτο η απερχόμενη

κοινοτική αρχή να προγραμματίσει

νέα έργα για την προβολή του

χωριού μας.

Η εφημερίδα μας θα συμπαρα-

σταθεί, θα προβάλλει και θα επαινέ-

σει κάθε ενδιαφέρουσα προσπάθεια

και κάθε επίτευγμα του προέδρου

και των μελών του Κοινοτικού

Συμβουλίου Βοβούσας και γενικό-

τερα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Θέλω η Βοβούσα να είναι μπρο-

στάρης στα έργα.

Χρόνης Δρούγιας

Τα νέα Κοινοτικά Συμβούλια των

χωριών γύρω από τη Βοδούσα

1) **Λαϊστά**

Γρίβας Δημήτριος

Καζούκας Ευάγγελος

Χορέβας Χρήστος

Γατσέλος Δημήτριος

Βέης Λεωνίδα

Ποάλας Χριστόφορος

2) **Βρυσσώρι**

Μπάρκας Δημήτριος

Γκαρόνης Σταύρος

Τσούπη Μαρία

Βουκάρος Πολυζώης

Καραγιαννόπουλος Γεώργιος

Σιαμπήρης Κων/νος

Νότης Αντώνιος

3) **Ηλιοχώρι**

Πολύζος Αθανάσιος

Τριανταφύλλου Γεώργιος

Πολυμέρης Γεώργιος

Γιαννακός Ηλίας

Παπανικολάου Νικόλαος

Μπούλτης Στέργιος

Μπούλτης Αντώνιος

4) **Γρεθενίτι**

Θεοδωρικάς Δημήτριος

Οικονόμου Γεώργιος

Ράπτης Ευστάθιος

Ψαλμός Χρήστος

Νούτση Πουλιχερία

Μότση Φρειδερίκη

Τόλη Ευανθία

5) **Φλαμπουράρι**

Τσουπινάκης Κώστας

Μποτσιάρης Νικόλαος

Καραγιάννης Κώστας

Ευσταθίου Νικόλαος

Μόζιας Νικόλαος

Τσουπινάκης Δημήτριος

Τσιούρης Αναστάσιος

6) **Ελατοχώρι**

Ντοβώνης Παναγιώτης

Μπιρμπίλης Χρυσόστομος

Σπυρίκος Θεόδωρος

Γιώτης Ελευθέριος

Γιώτης Χρήστος

Οικονομίδης Βασίλειος

Πιτσούνης Ιωάννης

Σε όλους τους ανωτέρω του

ευχόμεθα καλή επιτυχία

«Βοβουσιώτικα»

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ

Συγχαίρουμε τον αγαπητό μας Θεόδωρο Μπαρτζία για την αγάπη του προς τις ρίζες των γονέων του και για την ωραία οικοδομή που κτίζει στη Λαϊστά. Τον ευχόμαστε καλά σχολάσματα και να ξήσει εντυχιμένος με την οικογένειά του.

Τρεις φίλοι, που τώρα είναι συνταξιούχοι και χαίρονται τους κόπους τους, πίνοντας καθημερινά τον καφέ τους στη Οάση.

Μιχάλης
Χρόνης
Γεώργιος

Από τα αποκαλυπτήρια της γυναίκας του Ζαγοριού

Ενας ρασοφόρος επαναστάτης...

Είναι απ' αυτούς τους ανθρώπους που δεν κάνουν πίσω με τίποτα. Κάποιος γενικά, που δεν δίνει δεκάρα για την γνώμη των άλλων. Κι είναι παπάς! Ο παπα-Θανάσης της Ντουραχάνης. Τον κυνήγησαν πολλές φορές. Εκείνος δεν τους άκουσε και προχώρησε.

Φιλότιμος, εργασιομανής, «αυθάδης» και μίπεσαλής.

Κυκλοφορεί μ' ένα σκουφί, μ' ένα καροτσάκι που κουβαλάει οικοδομικά υλικά. Μπορεί να τον θρεις ώρες να δουλεύει σε μια προνοκορδέλλα.

Το παράπονό του είναι ότι κανείς απ' του «μεγάλους» δεν ήρθε να του πει μια καλημέρα. Ανθρώπος της προσφοράς, ξόδεψε πάντα και το τελευταίο κατοστάρι για τους άλλους.

Οχι μόνο έχει ένα απόλυτο όραμα για τους νέους, αλλά διαθέτει και μια «πολλές φορές» μονολιθική αποφασιστικότητα για να το θγάλει προς τα έξω.

Δωδεκάχρονο αγόρι καθάριζε κρεμμύδια, πατάτες και μαγείρευε για 60 «νοματέους» για ένα πιάτο φαί.

Ξέρει ότι, ακόμα κι αν πέρασε από τότε πολλούς καιρούς και αν φύσηξε τóσος άνεμος, που παρέσυρε τη μνήμη, εκείνος θα κρατάει για πάντα τ' όνειρο που έβλεπε σαν ήταν παιδάκι. Είχε, λέει στη διάθεσή του μια σπηλιά μεγάλη πού-χε φωμί μέσα και φώναζε τα παιδιά νάρθουν, να την κατοικήσουν και να φάνε... Το φανταζόταν πάντα αυτό από τότε.

Πως τάχα έγινε η σπηλιά ένα οικοτροφείο μ' έναν παπά μέσα και πολλά παιδιά. Χαίρεται που το παιδικό του όνειρο, πήρε σήμερα σάρκα και οστά.

Και δεν είναι σπηλιά, αλλά είναι ένα τέλειο οικοδόμημα.

Θυμάται ακόμη με συγκίνηση την «κόρα» όταν ντύθηκε το ράσο.

Παραδέχεται ότι είναι επαναστάτης, αλλά λέει όλες οι επαναστάσεις συγκλίνουν στον ίδιο στόχο. Να γίνει ο κόσμος δικαίος. Πιστεύει ότι η πολιτική είναι η κατάρα της σύγχρονης κοινωνίας, η μαστίγιά της.

Ο παπα-Θανάσης μιλάει με συγκίνηση κι αγάπη για το Λευτέρη και χαιρέται που είχε φίλο και θερμό συμπαραστάτη στο έργο του το Λευτέρη το Τζάλλα.

Όταν μπαίνεις στο Μοναστήρι πρωί κι ακούς τη φωνή του απ' έξω:

«Δυνατός αυτός που πιστεύει...», σα να έρχεται από ψηλά, από έναν κόσμο άλλο, ωραίο κι αληθινό, αυτομάτως μπαίνεις στη διαδικασία εκείνη, όπου θες δεν θες θα γίνεις συμμετοχός. Απασ και συμβεί αυτό, πάει τέλειωσες. Ισχύει απόλυτα.

Κι ο παπα-Θανάσης αρχίζει...

Μιλάει χωρίς σταματημό.

Τον αφήνω να πει, να πει όσα δεν είπα και δεν είπα...

...τους που δεν καταδέχτηκαν να τον δουν και να τον ρωτήσουν: «Πώς τα καταφέρνεις όλ' αυτά, παπά μου».

Κι εκείνος 'ς απάντησε:

«Με τη βοήθεια του Θεού, τη συμπαράσταση των παιδιών και την αγάπη του κόσμου που με πιστεύει, με αποδέχτηκε και με βοήθησε».

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Νιώθω άσχημα να μιλάω για τον εαυτό μου, αλλά αφού μου το ζητάς, θα το κάνω.

Εξήσα δύσκολα χρόνια. Πέρασα από πολλά στάδια.

Ήμουν και φτωχός πολύ και μεροκαματιάς.

Γεννήθηκα στη Βοδούσα το 1933.

Στα επτά μου χρόνια με θρήκε ο πόλεμος.

Δεν πήγα σχολείο, παρά μόνο ως τη δεύτερη τάξη.

Ο πατέρας μου ήταν κυρατζής κι εγώ δεν ήξερα άλλη τέχνη.

Μετά μας θρήκε ο ανταρτο-πόλεμος.

Ήμουν εκεί γύρω στα 13, όταν ένας μάγειρας στο χωριό μου πρότεινε δουλειά.

Για ένα διάστημα είχαν ένα μαγειρείο αντάρες, απέναντι απ' το σπίτι μου.

Πήγα γιατί είχε και φαγητό. Επεφτε όμως πολλή δουλειά.

Καθάριζα κρεμμύδια, πατάτες για 60 νοματέους. Υστερα έπιπλα κι όλα τα πιάτα με αλυσίδα, έβρισκε...

Κι όλ' αυτά για ένα πιάτο φαί.

Συχνά από τότε έβλεπα στ' όνειρό μου, ότι θρικόμουν σε μια σπηλιά πούχε φωμί.

Ερχόταν παιδιά κι έμεναν εκεί και έτρωγαν.

Με τον καιρό αυτό έμεινε στη φαντασία μου κι ερχόταν τ' όνειρο να τη σπηλιά κι έλεγα:

Να είχα ένα οικοτροφείο μ' έναν παπά να διαβάζει και να γράφει και να κηρύττει...

Στα 15 μου χρόνια έπαιζα μπάλα, πήγαινα κανένα σινεμά, όταν ήρθαμε στα Γιάννινα. Την εκκλησία δεν την είχα γνωρίσει.

Πάντα όμως μέσα μου ένιωθα ένα κενό.

Πολλές φορές αναρωτιόμουν, χωρίς να το πολυκαταλαβαίνω, πώς συνέβαινε και σε κάθε δύσκολη περίπτωση που μου τύχαινε, εύρισκε κάποια βοήθεια.

«ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΜΟΝΑΧΟΣ».

Όταν έγινα 18 χρονών μετά από μια αρρώστια μου, πήγα στην εκκλησία.

Ενοίκωσα σε τ' οφουγγάρι που πάλι στο νερό.

Αισθάνθηκα ότι το κενό που είχα μέσα μου, έτσι θα μπορούσε να γεμίσει.

Πήγαινα με λαχτάρα πάντα εκεί και δεν υπολόγιζα τους δικούς μου, που με παρατηρούσαν:

—Γιατί πας στην εκκλησία; Μου έκανε εντύπωση πως πριν που δεν πήγαινα δεν με ρωτούσε κανείς, γιατί δεν πας;

Στη συνέχεια πήγα φαντάρος κι όταν γύρισα καθώς ήμουν νέος, άρχισαν τα προξενιά.

Ήμουν όμως πάντα κατά του γάμου. Με το εξής σκεπτικό τον απέριμπα.

Οκτώ ώρες εργασίας, οκτώ ώρες ύπνου και ξεκούρασης, εφ' ώρες δεν θα τις θέλω για την οικογένειά μου; μου περισσεύουν δυο μόνο ώρες να τις αφιερώσω στους άλλους. Κι εγώ, για τους άλλους χρειάζομαι 18 ώρες. Άστο να πάει, σκεπτόμουν.

Επειτα τώρα θα πάω και κάτι άλλο κι ως με συγχωρέσουν οι παντρεμένοι.

Δεν ετοιμάζουν τα παιδιά σήμερα, ούτε οι γονείς, για γάμο ούτε η εκκλησία, ούτε και η εκπαίδευση.

Δεν τους γνωστοποιούν τα προβλήματα που θα βρεθούν στη ζωή τους.

Η ένωση των δυο αυτών ανθρώπων δεν είναι απλώς μια σεξουαλική ένωση ή μόνο τρυφερότητα.

Είναι ένα σωρό άλλα πράγματα.

Το ποτήριον που πίνουν πίκρες και χαρές και η ενότητα ότι έσονται οι δυο εις σάρκα μίαν, πρέπει να γίνει βιωμά τους.

Να βοηθά ο ένας τον άλλον, να καλώνει και να συμπαραστέκεται. Σπάνια αυτό γίνεται κι από εκεί αρχίζουν πολλά προβλήματα και ναυαγούν γάμοι.

Εν πάσει περιπτώσει, σε έρωθουμε σε κείνη την εποχή που έλεγα: «Εχω αλλού δοσμένη την καρδιά μου». Καταλαβαίνεις τι εννοούσα.

Εκείνοι δεν το καταλάβαιναν.

Το έκανα λοιπόν γνωστό και στον Πνευματικό μου που ήταν ο νυν Κονιτής Σεβαστιανός, και στη Μητρόπολη.

«Εγώ θέλω να γίνω μοναχός». Γιατί κληρικός δεν μπορούσα να γίνω λόγω των γραμματικών μου γνώσεων. Έτσι κάπως άρχισα το μοναχικό μου βίο.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΘΟΡΥΒΟ

Δούλευα αργότερα με τ' αδελφία μου σαν ξυλόμεπος 12 χρόνια δούλευα στο ξυλουργικό και μπορώ να πω ήμουν επιτυχημένος.

Δανειζόμουν χρήματα κι όλοι μ' εμπιστευόταν, γιατί ήξεραν ότι είμαι μπεσαλής.

Όταν άκουγα την καμινάδα του Εσπερινού, έκλεινα το μαγαζί κι πήγαινα στην εκκλησία.

Άρχισα να βοηθάω ανθρώπους πάσχοντες και ιδιαίτερα παιδιά που έπασχαν.

ΤΑΓΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΘΕΟ

Στις 26 Σεπτεμβρίου του 1970 στον Αη-Γιώργη πήγα το

Το έκανα αθόρυβα.

Το πρώτο οικοτροφείο που έκανα ήταν στην Πατάνασσα, όπου η μακαρίτισσα η Χατζή μου έβωσε δωμάτια κι εγώ αντί γι' αυτό μισογιάτιζα, έπινα τις σταλαγμιές...

Άσε το κυνήγι που μου έκαναν και σ' αυτό και στα άλλα οικοτροφεία που έκανα.

Υπήρχαν τότε οργανωμένοι άλλοι, που έχαναν χρήματα, αφού τα παιδιά ερχόταν σε μένα δωρεάν και δεν πήγαιναν σ' αυτούς.

Δεν υπολόγιζα κανέναν. Μια και δύο φορές που με φώναζε η ασφάλεια και μου ζητούσαν, αν έχω άδεια, τους απαντούσα.

«Σπίτι έχω, που φιλοξενώ παιδιά. Λεφτά δεν πήρα ούτε από την Πρόνοια, ούτε από το Δημόσιο. Τι με κυνηγάτε».

Νευρίαλα συγχρόνως κι ύψωνα τη φωνή μου... Άσε πάλι στο άλλο στην οδό Παύλου Μελά, που προορίζονταν για τους τυφλούς, κυνήγημα κι εκεί...

Αλλά εγώ δεν τόλμα κάτω με τέτοια.

Επαναστάτης ήμουν πάντα. Δεν φοβόμουν κανένα. Επαναστάτης όμως για το δικαίο του κόσμου.

Ήθελα να βοηθήσω αυτά τα παιδιά, που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα. Και πάντα τα θεωρούσα και τα θεωρώ συνεργάτες μου.

Το ίδιο νιώθουν κι εκείνα για μένα. Ενα σφύριγμα, να κάνω, να δεις πως θα μαζευτούν...

—Τι προσήλθες αδελφέ; —Ποθώ τον ασκητικό βίο —Πως εκλήθης αδελφέ; —Αθανάσιος Μοναχός.

χρίσμα του Μοναχού.

Ήταν εκεί πολύς κόσμος και πολλή συγκίνηση διεκατείχε τους φίλους και τα παιδιά.

Ακόμη ηχούν στ' αυτιά μου τα λόγια της σπουδαίας αυτής τελετής που λέγεται «κορά» γιατί σε κουρεύει ο επίσκοπος κάνοντας ένα Σταυρό στο κεφάλι.

—Τι προσήλθες αδελφέ; —Ποθώ τον ασκητικό βίο

—Τι προσήλθες αδελφέ;
—Ποθώ τον ασκητικό βίο
—Πως εκλήθης αδελφέ;
—Αθανάσιος Μοναχός.

—Μήπως σε ανάγκασε κανείς, μήπως κανείς σ' έπεισε;
—Οχι, όχι φωνάζω δυνατά.

Κι ύστερα θυμάμαι τον κόσμο με συγκίνηση που περνούσε μπροστά μου και έλεγε:

—Πώς εκλήθης Αδελφέ;
—Αθανάσιος Μοναχός.

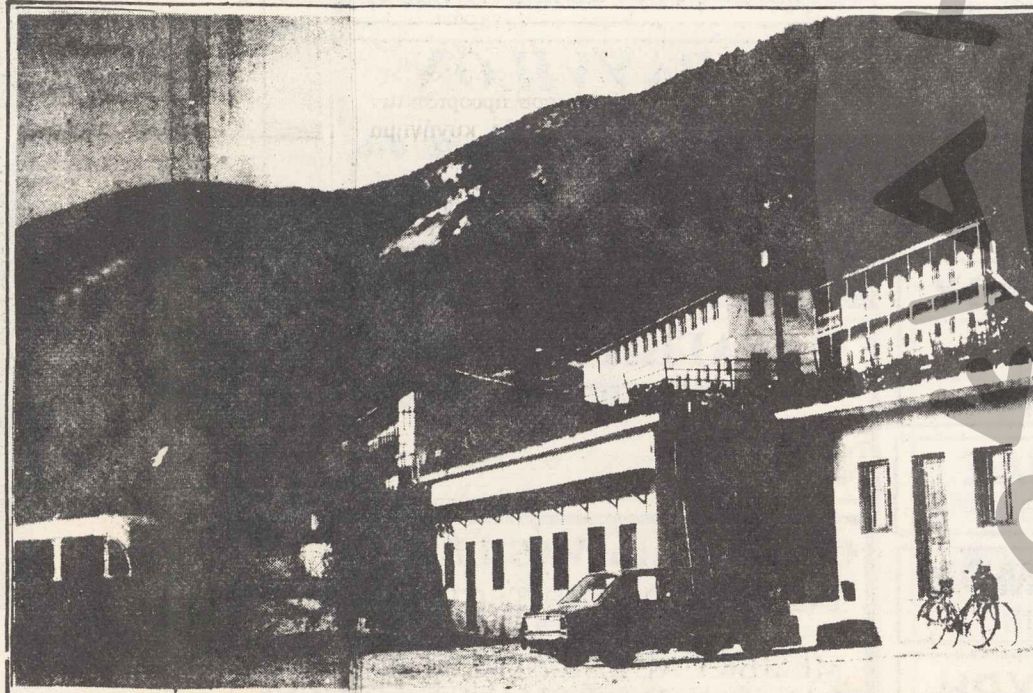
Τ' όνειρό μου έγινε πραγματικότητα στις 26 Σεπτεμβρίου. Ήμουν ταγμένος στο Θεό.

Στις 11 Νοεμβρίου του ίδιου χρόνου χειροτονήθηκε διάκκος, πάλι στον Αη-Γιώργη και πήγα στο Μοναστήρι της Καστρίτσας.

Στην αρχή ιδρώνα, ξίδρωνα, κούμπαζα, αλλά σιγά σιγά αναθάρρωνα.

Ξέρεις το δρόμο προς την Αη-Καστρίτσα, εγώ τον έφτιαξα.

Με σταμάτησε κι εκεί η Αρχαιολογία.

Το εκπαιδευτικό οικοδομήμα δίπλα από το Μοναστήρι, έργο ζωής για τον παπα-Θανάση

Τότε που ο παπα-Θανάσης τριγύριζε για να συμμαζέψει το μοναστήρι

—Δεν περίμενα μια γυναίκα να σέρνει έναν παπά έτσι...

Νευρίασε αυτή είπε κάμποσα, είπα κι εγώ, άναψε η φωτιά, και της φωνάξω:

—Σε καθιστώ υπεύθυνη για το ότι ένα μοναστήρι λίγο έξω από τα Γιάννινα τ' αφήνεις και πέφτει. Δεν σ' ακούω. Θα φτιάξω ό,τι μπορώ.

Δεν μ' ενόχλησε για δύο χρόνια.

Μ' ενόχλησαν άλλοι θέματα μετά, αλλά εγώ δεν άκουγα κανέναν.

Άρχισα να λειτουργώ. Είχα ένα κράνος, που θα το δεις εδώ απ' έξω κρεμασμένο έβαζα στάχτη και πετρέλαιο, τ' άναβα κι έδινα το μήνυμα, ότι αύριο θα έχω λειτουργία.

Τόβλεπαν από τα Γιάννινα κι έρχονταν ο κόσμος.

Σιγά - σιγά βάλανε το ρεύμα. Εγιναν ένα σωρό δουλειές. Με βοήθησαν σ' όλες τις προσπάθειές μου τα νέα παιδιά. Ερχόταν και έπερταν με τα μούτρα στη δουλειά. Να ξέρεις δεν χάθηκαν οι νέοι. Μόνο που δεν έχουν πρότυπα.

Φταίμε κι εμείς της εκκλησίας που δεν φερόμαστε σωστά.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ

Όταν μου δώρισαν τα 5 στρέμματα, τα παιδιά μου είπα:

—Να κάνουμε σχολείο πάτερ. Δεν το πολυσκεπτόμουν.

Αρχίζω να ισοπεδώνω και θάβω τα σχέδια.

Πάλι η αρχαιολογία με σταμάταει. Δημιουργήθηκαν και άλλα προβλήματα.

Ετρεχα με τα χαρτιά στα Γιάννινα, στην Αθήνα κι έλεγα στα παιδιά.

«Δεν θα μας αφήσει ο Θεός μοναχούς». Συνέλαβα την ιδέα να σταματήσω την άδεια σχολείου και να ζητήσω άδεια για οικοτροφείο. Επηρεσε να περάσω και αρχαιολογικό και πάλι εμπόδιο. Και πάλι η αρχαιολογία στη μέση.

Και μια μέρα που περίμενα με τις ώρες να περάσω σ' ένα γραφείο Δ/ντή με τα σχέδια στο χέρι και φώναζε, γιατί με είχαν ώρες στημένο εκεί, ακούω μια φωνή!

—Τι φωνάζεις βρε μπουρλοτιέρη παπά;

Ήταν ο Λευτέρης ο Τζάλλας, ο καλός φίλος, που πάντα ήταν στο πλευρό μου.

—Με ταλαιπωρούν Λευτέρη μου, του είπα. Εγώ καλό θέλω να κάνω και δεν μ' αφήνουν.

—Φύγε, παπά, μου είπε, θα τους σιάσω εγώ.

Και κάθεται και γράφει ένα άρθρο την άλλη μέρα στον «Η.Α.» που ήρθαν τ' άνω-κάτω.

Ποτέ δεν θα τον ξεχάσω και πάντα τον μνημονεύω στα τριόγρια.

Ήταν καλός φίλος και συμπαραστάτης.

26 Σεπτεμβρίου έγινα μοναχός, 26 Σεπτεμβρίου πήρα την πολυπόθητη άδεια, 26 Σεπτεμβρίου κάναμε τα

εγκαίνια.

Κι όμως δεν έμελλε να τελειώσουν τα βάσανά μου. Ρίχνω τα πέδιλα, καλοπώνω και έρχεται τηλεγράφημα από το Υπουργείο Πολιτισμού:

«ΣΤΟΠ ο παπάς».

Επενέθη η Νομαρχία, άρχισε συζητήσεις με το υπουργείο Πολιτισμού κι όποιον να τα βρουν αυτοί, το σκέπασα εγώ!

Επεσε πολύ προσωπική δουλειά απ' όλους μας. Δόξα το Θεό πέρασαν όλα τα εμπόδια, τ' αγάπησε κι ο κόσμος, το δώθηκε κι έγινε αυτό που θέλαμε σήμερα. Τους ευχαριστώ όλους τους αφανείς ήρωες.

Να σου πω και κάτι άλλο. Αυτό αξίζει να τ' ακούσεις. Επηρεσε να έχω αυτοκίνητο να μεταφέρουμε τα παιδιά. Λεφτά δεν υπήρχαν. Υπήρχε όμως ένα λεωφορείο από την Εταιρεία Γκάρτζιου - Σιαπάτη που μας το έδιναν 300 χιλιάδες. Λεφτά τίποτα.

Λέω στα παιδιά: «Θα το πάρουμε κι έχει ο Θεός, θα υπογράψουμε γραμμάτια». Κι ό του θαύματος, έρχεται εκείνη την μέρα μια κυρία, ούτε τ' όνομά της δεν ξέρω, και μου δίνει 30 λίρες. Αυτό ήταν. Τις παίρνω και τις ρίχνω στο τραπέζι που ήταν τα παιδιά και συζητούσαν.

Το τι έγινε δεν περιγράφεται.

Δεν, σου είπα ότι πάντα υπήρχε η Θεία Πρόνοια που επενέβαινε κι έλυσε όλα τα προβλήματα;

Ποιοί θα μου τα έλυναν οι πολιτικοί; Άσε που δεν έχει πατήρι κανένας απ' τους λεγόμενους μεγάλους να μου πει μια καλημέρα. Αίχμος!

Εχωμε περίπου 90 παιδιά. Δημοτικό και Γυμνάσιο, 1 δάσκαλο, 8 καθηγήτριες εδελόντριες και ένα γυμναστή που μας στέλνει η εκπαίδευση. Οι καθηγήτριες ήταν όλες φοιτήτριες που ερχόταν και βοηθούσαν.

Τώρα έρχονται εθελοντικά κι εγώ τους πληρώνω το ΙΚΑ. Τα 60 από τα παιδιά μένουν εδώ και σιέζονται εδώ.

Εχω και μερικούς γέροντες που φιλοξενώ.

Υπάρχουν αίδουσες διδασκαλίας, συνεδριάσεων, Αίθουσα με κομπιούτερ, αίθουσα τελετών.

Αγιογραφικός οίκος και ναός του οικοτροφείου.

Δωμάτια των παιδιών διπλωμένα, τρικάκινα κουζίνες, τραπεζαρίες, δωμάτια του προσωπικού.

Υπάρχει και ο σταθμός μας που λέγεται «Σπίνος».

Πάμε τώρα να τα δεις όλ' αυτά.

Και πήγαμε... Και έμεινα με το στόμα ανοιχτό!

Τι να πεις γι' αυτό το «μπουρλοτιέρη» παπά, εκτός από το να υποκλίσεις μπροστά του!

Α.Τ.

Είναι η ψυχρή λογική που χρειαζόμαστε

Παρουσίαση: Θαν. Δρούγιας

«Η ηλικία δεν είναι υποχρεωτικά συνυφασμένη με την ιδιότητα του δεινόσαυρου. Προφανώς ο κ. Ντελέρ είναι ένας άνθρωπος που θέλει την εξουσία για το έργο και όχι για την καρέκλα. Μόνο όποιος σέβεται και αναγνωρίζει τους νεότερους μπορεί να είναι ο θεμελιωτής του σεβασμού στους μεγαλύτερους».

Είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα για μας και για τους νέους. Δεν χρειάζεται δηλαδή να αναδεικνύουμε γέροντες για να έχουμε ταχεία διαδοχή, δεν χρειάζεται να τρώμε τρόφιμα με ημερομηνία λήξης.

Λυπάμαι που θα το πω, αλλά η διεθνής πρακτική επαληθεύει μέρα με τη μέρα ότι εφόσον οι νέοι έχουν αποδείξει ότι διαθέτουν εφόδια, και την ικανότητα να τα χρησιμοποιούν αποτελεσματικά, αποτελούν τη μόνη επιλογή ηγεσίας. Αυτό βεβαίως εφόσον ένα κράτος εννοεί να μπει με δυναμισμό και ζωντάνια, και επομένως με πιθανότητες επιτυχίας στο διεθνές στίβο και να διεκδικήσει τη θέση του. Γιατί

είναι κοινά γνωστό πως το πρόσωπο του ηγέτη αντανακλά τη χώρα ολόκληρη. Οι έμπειροι και σοφότατοι πράγματι, προχωρημένης ηλικίας πολιτικοί μας, με τα μοναδικά για χώρα της Ευρώπης γεγονότα που έχουν ζήσει, θα αποτελούσαν ένα εξοχο, υπερκομματικό συμβουλευτικό όργανο, αν το φάντασμα της εξουσίας δεν τάρανε τη νηφαλιότητά τους και αμαύρωνε την εικόνα του Νέστορα της πολιτικής.

Ευτυχώς θα ήταν ο ηγέτης που θα τους είχε συμβούλους. Γιατί δεν μπορούμε να καταλάβουμε ότι η άνοδος στην εξουσία δεν είναι συνυφασμένη με το γκρεμό αλλά με την πυραμίδα του σταθερού και αγέρωχου βουνού που υποστηρίζεται εκατέρωθεν από ισχυρές πολιτικές.

Να λοιπόν μια καλή πρόταση για τους πολιτικούς να μμηθούν τον σπουδαίο κ. Ντελέρ και να σχηματίσουν μια υπερκομματική Γερουσία που να συμβουλεύει τον εκάστοτε ηγέτη. Όχι τα κόμματα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

• ΔΡΟΥΓΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ επέτυχε στο Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης στο Γεωλογικό τμήμα. Θερμά συγχαίρουμε τον ίδιο και την οικογένειά του κ. ΑΛΕΚΟΥ ΔΡΟΥΓΙΑ.

Θάνατοι

• Στις 7.1.'95 απεβίωσε στα Γιάννενα ο Αντώνης Σταγγογιάννης, αλλά η κηδεία θα γίνει στη Βοβούσα.

Πέρασε άριστος οικογενειάρχης τίμιος στις συναλλαγές του, Κοινοτικός Σύμβουλος 1975 - 1979 και καλός πατριώτης. Συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

• **ΜΑΡΙΑ ΑΠ. ΖΗΣΗ**
Εφυγε για πάντα
Στα 94 χρόνια της η λατρευτή γιαγιά, μάνα, θεία και κυρά του διαβάτη, στο χιόνι ΚΑΜΕΡ - ΑΓΑ, άφησε την τελευταία της πνοή στις 10-12-'94 και κόσμος πολύς απ' όλα τα Ζαγοροχώρια κι απ' τα Γιάννενα, παρέστησαν στην κηδεία' εγκάρδια συλλυπητήρια από τα ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΗΜ. ΧΟΡΕΒΑ
Παραδίδει μαθήματα Γαλλικής Γλώσσας
Τηλ. 26237

Ξενώνας στη Λαϊστή
Νίκη Βέν
Τηλ.: 0653 - 81210

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΣΤΟΑ ΟΡΦΕΑ ΚΤΙΡΙΟ Β' ΟΡΟΦΟΥ 20Σ -ΔΙΑΜ. 12
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 35786 & ΟΙΚΙΑΣ 21328

ΚΕΝΤΡΟ ΞΥΛΕΙΑΣ
ΑΦΩΝ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
1ο κλ. Εθν. Οδού ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τα Βοβουσιώτικα κυκλοφορούν σ' όλη την Ελλάδα
καθώς και στα εξής ξένα κράτη: **USA, CANADA, VENEZUELA, ARGENTINA, AUSTRALIA.**
Επίσης και στα Ευρωπαϊκά κράτη: **Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Τσεχοσλοβακία, Ρουμανία, Γιουγκοσλαβία, Πολωνία.**

Στην Αμερική η Τόνια Σβάιερ

Αναχώρησε την Κυριακή για την Ινδιανάπολη της Εμερικής η μεγάλη αθλήτρια του Ν.Ο.Ι, Τόνια Σβάιερ, όπου θα μείνει περισσότερο από 15 μέρες και θα λάβει μέρος στο παγκόσμιο πρωτάθλημα.

Η Τονια είναι η μόνη Ελληνίδα κωπηλάτρια που λαβαίνει μέρος στο παγκόσμιο πρωτάθλημα. Τη συνοδεύουν οι ευχές μας για μία ακόμη διεθνή διάκριση. Την αθλήτρια συνοδεύει ο προπονητής της Ν. Μπούσιος.

Κατάστημα Ν. ΠΕΤΡΟΥ

Λ. Βύρωνος
Πηγή των κουμπιών και φιλικών

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΖΑΝΑΣ
Υποδήματα Ανεξαρτησίας 6Α

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΔΗΜΟΥ
Ρευματολόγος - Δωδώνη 15

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΣΙΟΥΡΗ
Σύζυγος Ζήση Χατζή
Καθηγήτρια Σωμ. Αγωγής

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Βοβούσα

Αφοί Νάκα 7.000
Ιωάν. Αθ. Καζάνας 1.000
Αθαν. Ι. Καζάνας 1.000

Λαϊστή

Γεωρ. Κουβελιώτης 5.000
Αθαν. Πάνος 2.000
Ιωάννης Πίτικος και (Νότια Australia) 6.500

Ιωάννινα

Γεωργ. Μαυρογιώργος 5.000
ένος φίλος 2.000
Παν. Ρέλος 5.000
Βανθία Ευσταθίου 2.000
Αντώνης Δόδας 2.000
Μαν. Παντελής 2.000
Γεωρ. Μακρής 2.000

Θάσος

Απόστολος Καζάνας 15.000

Αθήνα

Αγγελος Δαλαγκέλης 2.000

Βελεστίνο

Αγροκώστας 1.000

Τρίκαλα

Γεωργ. Τσαγκούλης 2.000

Θεσ/νίκη

Κώστας και Λουκία Μπαλαμπούνη 5.000

Μέτσοβο

Γεώργιος Συλάκος 2.000

ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Κουτσελιό
Προσφέρειρν ανρί στη γάστρα

PAVVILON

Το Ζαχαροπλαστείο σας
ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
Προϊόντα ευρωπαϊκά

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΕΝΤΖΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Κοραή 8
Τηλ.: 39817 Ιατρείο
Τηλ.: 70153 Οικία

Ιωάννινα

Conf. Dr. Arh. VASILE MARCU
INSTITUT DE ARHITECTURA «ION MINCU»
MEMBRY AL UNIUNI ARHITECTOR SI AL SOSIETATI ROMANE DE DISIGN
KPIEZH αρ. 37 Χαλάνδρι ΑΘΗΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• Η Χρυσούλα Γεωργίου Μπούλτη υπάλληλος Υπουργείου Εσωτερικών από το Βόλο μετετέθει στη Νομαρχία Αττικής. Συγχαρητήρια.

• Η Γογώ Ιωάννου Κούσκου πέτυχε στη σχολή Νηπιαγωγών. Συγχαρητήρια.

• Το Φλαμπουράρι επέκτησε νεροτροβιά (ντραστέλα). Συγχαρητήρια.

• Ο Γιάτρος Γεώργιος Δήμου κτίζει σπίτι στα λειβάδια (Iaciniu albaca) 1.300 υψόμετρο.

• Ο Γιάτρος Κώστας Χατζής ή Τσαρούχας, έγινε παππούς από την κόρη του, να τους ζήσει το νεογέννητο.

• Η Μαρία Γεωργίου Μαυρογιώργου αποφοίτησε από τη Σχολή Νηπιαγωγών Θεσ/νίκης, με άριστα. Θερμά συγχαρητήρια.

Προσοχή

Βοβούσα πληθυσμό 1981-190, 1991-136
Λαϊστή πληθυσμό 1981-147, 1991-96.

Κύριον Αθανάσιον Χρόνη Δρούγια
Καθηγητήν Σωματικής Αγωγής
Δεχισυντάκτην Εφημ. «ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ» (ΝΕΑ)
Ιωάννινα

Αγαπητέ μου Θανάση,
Σας εύχομαι: όλες τις οικογένειες: Χρόνη Δρούγια, Αθαν. Δρούγια και λοιπές, καθώς και όλους τους συμπατριώτες μας Βοβουσιώτες (και όχι μόνον), με όλη μου την καρδιά, ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και το Νέο Έτος 1995 με υγεία, χαρά, πρόοδο και κάθε επιτυχία.
Σου εσωκλείω και 2.000 δρχ. για συνδρομή και ενίσχυση της εφημερίδας μας, που κάθε μέρα γίνεται και καλύτερη' και γράφει λαογραφικά και ιστορικά κείμενα του χωριού της Πίνδου και το Ασπροποτάμου (από Μέτσοβο, Χαλίκη μέχρι Καλαμπάκα, τα ξέρει ο μπαμπάς σου καλύτερα) που μας συγκινούν βαθειά (σαν τα κείμενα του Γιάννη Πινδέα κλπ) και όχι ειδήσεις, που τς βρίσκει κανείς και στις καθημερινές εφημερίδες.

Με πατριωτικά και φιλικώτατα
αισθήματα, πάντοτε δικό σου,
Γεώργιος Ν. Τσαγκούλης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Δ/ντής κ. Ευάγγελος Μπάτσιος

ΤΑ ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ ΣΤΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΜΑΣ

Να τι μας δίλωσε μάλιστα εγγράφος ο προϊστάμενος της αρμόδιας υπηρεσίας για το δρόμο Ελατοχώρι - Βοβούσας.
ΕΡΓΟ: Βελτίωση ασφαλιστότητας 4ης Επ. οδού προς Γρεβενίτη Φλαμπουράρι - Βοβούσα - όρια Νομού Ιωαννίνων Γρεβενών
Προϋν/μός: 300.000.000 δρχ.
Διμορπάση: 4.10. '94.
Ανάδοχος: Ιωάννης Γιαννακάς
Εκπόση: 57.96%
Συμβατικό αντικείμενο: 160.252.550 Δρχ.

Το κυρίως αντικείμενο του έργου θα εκτελεσθεί μετά την παρέλευση της χειμερινής περιόδου κατά το 1995.

Κατά το τρέχον έτος θα εκτελεσθούν εργασίες στοιχειώδους συντήρησης και βελτιώσεως της βαρύτητας στον οδικό άξονα της 41ης επαρχ. οδού.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ
Χειρούργος Ουρολόγος
Οδός Κοραή 4

Τηλ.: 31978

Ιωάννινα

Ξενώνες στη Βοβούσα

1. Ευαγγελή Αθ. Δρούγια
τηλ. 0656-31364
2. Αθανάσιος Σταγγογιάννης
τηλ. 0656-31526
3. Αντώνης Ακριβής
τηλ. 0656-31526

πάντα πρόθυμοι
για εξυπηρέτηση

Πέθανε ο Υποδιευθυντής του Επιμελητηρίου Σωτ. Καλογήρου

Πέθανε χθες σε ηλικία 50 ετών μετά από πολύμηνη μάχη με την επάρατη νόσο ο Υποδιευθυντής του Επιμελητηρίου Ιωαννίνων Σωτήριος Καλογήρου. Η κηδεία του θα γίνει σήμερα στις 11 π.μ. στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Κοπάνων.

• Ο «Πρ. Λόγος» συλλυπείται θερμά την οικογένεια του εκλιπόντος και ιδιαίτερα τον αδελφό του κ. Νίκο Καλογήρου, σύζυγο της διακερίστριας της εφημερίδας μας κ. Βασιλείας Καλογήρου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

• Η Διοίκηση του Επιμελητηρίου Ιωαννίνων μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του Υποδιευθυντή του Επιμελητηρίου Σωτήρη Καλογήρου συνήλθε εκτακτα την 28η Νοεμβρίου σε συνεδρίαση στην οποία ο πρόεδρος εξήρε την προσωπικότητα του εκλιπόντος και αποφάσισε τα εξής:
α. Αντί στεφάνι να κατατεθεί το ποσό των 20.000 δρχ. στο Ασυλο Ανιάτων.
β. Να παραστεί ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Διοίκησης στην κηδεία του.
γ. Να σταλεί συλλυπητήριο τηλεγράφημα στην οικογένειά του.
δ. Να δημοσιευθεί το ψήφισμα στον ημερήσιο τύπο.
ε. Να αργίσουν οι υπηρεσίες του Επιμελητηρίου την ημέρα της κηδείας για 3 ώρες.

Ιωάννινα 28 Νοεμβρίου 1994
Ο Πρόεδρος Π. ΤΣΟΥΚΑΝΕΛΗΣ

Ο κ. Δρούγιας για Μάντζιο

Ο κ. Θανάσης Δρούγιας, έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Ότε την ευκαιρία να πιάσεις, ούτε με πατερίτσες να στηριχθείς».

Αναδεικνύεται με αυτό τον τρόπο, να φθάσει στην Ε.Π.Ο. και μάλιστα σε θέση προέδρου (σ' ένα

την αξία σου και ανέχεσαι εκεί που μπορείς.

Αυτό έγινε με τον δάσκαλο - προπονητή, φίλο συμπατριώτη μας και είναι ο πρώτος στα Ηπειρωτικά ποδοσφαιρικά χρονικά, που κατόρθωσε μ' αυτό τον τρόπο, να βασίλει και σ' ανώτερο μέα.

τομέα, γηπέδων και στατιστικής). Όπως έλεγε παλιότερα ένας ικανός Δ/ντής της Γ.Γ.Α. ο κ. Πάντος Δέρβος «το να διοικείς το ποδόσφαιρο, είναι πιο δύσκολο ακόμη και από ένα Υπουργείο».

Ετσι πιστεύω κι εγώ και εύχομαι στο βασίλει και σ' ανώτερο μέα.

Από τον απόηχο των Κοινοτικών ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΣΚΑΙΟΥΣ

Για πρώτη φορά στα Κοινοτικά δρώμενα τέτοια προωθητική δύναμη, σαν την ανάδειξη του νεαρού Μπάκη Κούσκου, κατάφεραν μόνο οι Κουσκαίοι' μπράβο για τη συνοχή τους σαν οικογένεια.

Στον Αργύρη Παντελή του Μανώλη από τη Λαϊστή και της Μαρίας Χρήστου Γεωργίου από τη Βοβούσα, Μπικανικό Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής που εργάζεται στο Ιδρυμα Εγνατία Ηπείρου στα Γιάννενα, ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Βοβουσιώτικα

Παράπονα των πουλιών Ο ΜΑΝΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Αν και από μικρός φαινόταν ότι θα εξελισσόταν σε φυσιογνομία, όμως όσο πάει και θερνιέει. Τις προάλλες του 'φαγε ο δάσκαλος - κυνηγός ο κ. Φάφας ο δάσκαλος το λαγό που κυνηγούσαν τα σκυλιά του Τέλη και εξαγριώθηκε.

Αλλά κυνηγάει ακόμη και τα πουλάκια... μας παραπονέθηκαν...

Πρόσχε Τέλη, γιατί ήσουν κάποτε καλός.

Ο φίλος σου

ΒΑΦΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
«Δ. ΜΠΑΓΙΑΤΗΣ» - ΥΙΟΙ
8ο χλμ. Ιωαννίνων - Κόνιτσα

Η ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ελληνική Δημοκρατία

Αξιοί επαίνου που προσπα-

ση της ωραίας περιοχής των

Ηλιοχώριον 15 Ν/βρίου

Νομαρχία Ιωαννίνων

θούν με ένθερμη πατριωτική

Κοινοτήτων Ηλιοχωρίου -

1994

Κοινότητα Ηλιοχωρίου

Ο Πρόεδρος της

Κοινότητας

Ευχαριστήριο

Η Κοινότητα Ηλιοχωρίου

ευχαριστεί θερμώς τον κ.

Χρόνη Δρούγια και την σύζυ-

γό του κ.Μαρίκα Δρούγια -

Γκόρδη, για την κατασκευή

ωραίας βρύσης επί τις αμαξι-

τής επαρχιακής οδού στη

θέση Γκινιάσα περιοχής

ενεργητικότητα προς πάσα

Βρυσχωρίου - Λαϊστής για

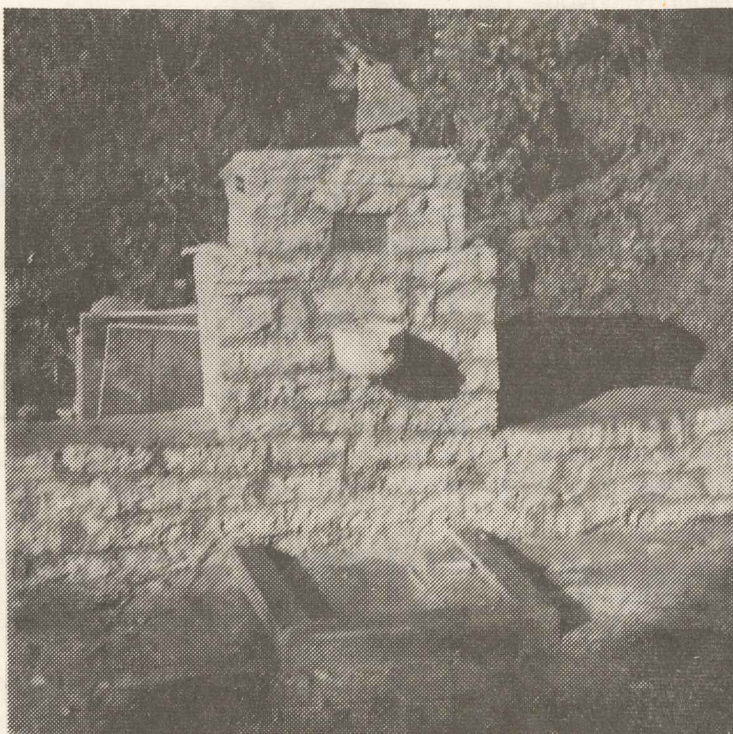
μνήμη του Γιάννη Αθ.

Κοινότητας Ηλιοχωρίου.

κατεύθυνση για την αξιοποίη-

την Τουριστική ανάπτυξη.

Γκόρδη.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΛΤΗΣ

Συμμετοχή στο έργο έχει

και ο Στέριος Τσούλης, κάτοι-

κος Ηλιοχωρίου που άφησε

να περάσει από το κτήμα του

το νερό· η βρύση έγινε στη

ΣΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟ «ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ» ΜΕ ΤΟΝ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΔΗΜΑΡΧΟ

Θα μου το θυμόσαστε· σε μικρό κής αγωγής· στο ζωντανό

διάστημα, για τέτοια έργα και επι- τουριστικά - εμπορικά - λαο-

τεύγματα δύσκολα, (αφορούν νεολαία γραφικά και αθλητικά

- αγωγή)· το Μέτσοβο θα είναι παρά- Μέτσοβο· επιβάλλεται και

δειγμα προς μίμηση στο νόμο μας σε ΥΠΑΡΧΕΙ ΥΠΟΔΟΜΗ για όλα·

αρκετά είδη αθλητισμού. θα ανήκει βέβαια στο

Ευχή μας να γίνει και τμήμα φυσι- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Θέλετε μουσικά όργανα
Στα καταστήματα των αδελφών
ΜΑΡΚΟΥ
Αβέρωφ και Στοά Αβέρωφ

BEAUTY CENTER
στην οδό 21ης Οκτωβρίου 15 - Πρέβεζα
Επισκεφθείτε μας για τα καλλυντικά σας
Αρσινόη Γ. Κουτρούμπα
Αισθητικός

Ο Αλέκος Καχριμάνης

θα βρει τρόπους.

ΧΡΟΝΗΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Special english

- Φροντιστήρια αγγλικών
- Πηγή Αγγλικής γλώσσας

ΝΙΚΟΣ ΖΗΣΗ ΔΗΜΟΥ
Οδοντιατρείο 2ος όροφος Στοά Ορφέα

ΖΗΣΗΣ ΠΕΡ. ΔΗΜΟΥ
Πλατεία Πάργης
"Καταστήματα παιδικών Παιχνιδιών"
Η Πλατεία Πάργης έχει πολλά παιδιά
ο Ζήσης
έφερε τα παιχνίδια στη γειτονιά
"Τραμπαλίνο"

ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ
Π. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
Οδός Μπότσαρη - γωνία

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
"ΕΚΚΕΝΤΡΟ"
ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ και ΣΙΑ
28ης Οκτωβρίου 26, τηλ. 20.800

ΑΦΟΙ ΝΑΚΑ
Ψιλικά - Κεντήματα

Ευτυχισμένος
ο καινούργιος χρόνος
1995

ΒΟΛΕΣ

Ο Βίκτωρ Δρούγιας πρό- σφερε... δεν θα είχαμε τηλεόραση στο χωριό, χωρίς τον αγώνα του και άλλα τινά...

Στην Τηλ. ΜΕΓΚΑ ο Νίκος Δήμου ο οδοντο- γιατρός, διέπρεψε με τις γνώσεις τ ο υ Συγκαρτηρία.

Ο Πέτρου - ο πρωτοπαλαιστής - καθηγητής από τη Βενεζουέλα μας θυμάται ΠΡΩΤΟΣ πάντα... ΕΠΙΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑ χαρού- μενο 1995 κοντά μας.

Επίσης κι ο μεγαλοπαράγο- ντας των Τρικάλων... ΓΙΩΡΓΟΣ Τσαγκούλης... είναι πάντα ενθουσιώδης, ευχαριστούμε παρομοίως.

Μ π ρ ά β ο Απόστολε Καζάνα (Γαλάνη) από τη Θάσο - φαίνεται η αγάπη σου για τη Βοβούσα από τη φίλη σου Σταυρούλα με το συγκινητικό γράμμα, γι' αυτό που έχει ακούσει και διαβάσει. Φαντάζεται τη Βοβούσα μας...

Ο «Πινδέας» κ. Γιάννης Πέτρου κατέχει την 1η θέση στην αρθρο- γραφία των Βοβουσιώτικων. Του ευχόμαστε το ίδιο και το '95. Αυτό από Γκάλοπ.

Ο γνωστός χει- ρούργος Νίκος Δογορίτης επιθυ- μεί το χειμώνα να επισκεφθεί τη Βοβούσα - να τι θα πει ορεισιβίτες καταβολές.

Ο Γιαννιώτης - Αμερικάνος Γιώργος Νότσικας μας συγκίνησε με το τηλεφώνημά του που κράτησε 45' και ρωτούσε για τη ΒΟΒΟΥΣΑ κι άλλα... βουνί- σια νέα. ΜΠΡΑΒΟ.